

man da ender, der kan man ende med Forfættelse. Lader os faae en rolig og jevn Udvikling, stem ikke saaledes op mod Alting; thi saa faae vi ikke den jevne, rolige Udvikling. — Der var et æret Medlem — jeg vil her i Forbigaaende omtale det —, der var imod Indkomstskatten, fordi den blandt de andre Grunde, han ansøgte, aabnede Synblik i private Forhold. Jeg skal med Hensyn til denne og afskillige andre Ytringer minde om, at vi i flere Aar have haft Indkomstskat her i Kjøbenhavn. Den mødte stor Modstand i det første Aars Tid, men nu hører man aldrig Nogen klage derover; nu veed man, at den skal ud, og efterhaanden har Erfaringen naturligtvis ogsaa vist, at man kunde undgaa de Ulemper og Mangler, der kunne klæbe ved Indretningen i Begyndelsen. Man har lempet sig og er kommen ud over den ved Erfaringen om, hvad der kunde og burde ændres, og man hører nu her i Kjøbenhavn saa at sige aldrig nogen Stemme, der klager over Indkomstskatten (Bille: So!). Sa, jeg tror nok, at det er Tilfældet, naar det ærede Medlem siger det; thi han omgaa jo ganske andre Kredse end jeg; de, der have de store Indtægter, vil jeg gjerne tro klage, men dem har jeg ikke et saadant Kjendskab til som det ærede Medlem. Det ærede Medlem har Kjendskab til dem, og derfor tager jeg hans Ord til Indtægt. — Den ærede Minister sluttede sit Foredrag igaar omtrent med at sige, at naar man ikke vil en stigende Trinfølge eller Skala, men en dalende, saa kunde det endda gaa. Jeg kom her til uforvarende at sige til min Nabo, at det var det selv Samme, men det glædede mig egentlig, at den ærede Minister hørte det, og lige over for denne Ytring sagde han saa, at det var lige det Modsatte. Jeg vil nu sige et Par Ord derom. Den ærede Minister har Ret, og jeg tror, at jeg ogsaa har Ret. Den ærede Minister kan sige, at det er det Modsatte; thi „stigende“ er det Modsatte af „dalende“; det er altsaa det Modsatte, og jeg vil ogsaa tro, at der kunde gives saadanne theoretiske Forklaringer, som give Ministeren Medhold. Som bekjendt, er der ikke saa faa Medlemmer, der i Theorien ere enige med os, men i Praxis stemme imod os; thi Theori og Praxis gaa hos mange Mennesker i temmelig modsat Retning. Efter en theoretisk Betragtning kan man altsaa sige, at den stigende Trinfølge er uretfærdig; thi, naar man gaar ud fra den laveste Sats — man kan f. Ex. sige 1 pCt., eller hvad man vil —, saa kan det være retfærdigt og rigtigt her; men naar man nu efterhaanden fordobler den til flere Procent ved de store Indtægter, saa bliver det uretfærdigt; thi hvorfor skulle de store Indtægter give et Par Procent mere, end hvad der er passende for de smaa Indtægter? Naar man derimod tager en dalende Skala, saa kunne de Bedkommende sige: Sa! ved Tusinderne er det retfærdigt, det ville vi gjerne finde os i, og

ogsaa, at der sker et Afslag nedester, da vi gjerne ville være skaansomme, eftergivende og maadeholdne mod dem, der staa under os i Indtægt, dem med de smaa Indtægter; men det er kun Godhed, vi gjøre det, fordi vi ikke dem saa høit og vi ville nytes med, at de betale færre Procenter end vi, efterhaanden som de dale i Indtægter. Det er uretfærdigt, men saaledes kan det forklares, hvad man nu end ellers kan sige om Menneskefærlighed, Maadehold og mange andre smukke og gode Ting. Smidlertid tror jeg, at vi faae Ret, naar vi tage det fra det praktiske Standpunkt. Jeg tror, at vi kunne faae affunnet det Samme ind i Statskassen ved en dalende Skala som ved en stigende. Jeg tør paa Forhaand forpligte mig til, naar den ærede Minister vil opstille en Beregning angaaende en saadan stigende Skala, som han selv vil kalde fantastisk, at skrive en Lov med en dalende Skala, hvorved jeg vil komme til det selv samme Resultat, og naar det er Tilfældet, saa tror jeg at have vist, at det i Virkeligheden for Statskassen vil blive det selv samme, enten vi faae en dalende eller en stigende Skala. Den ærede Minister brugte gjentagne Gange Ordet „fantastisk“ om det, vi sige, at vi ønske at naa til. Jeg kan og maa indrømme, at det for den ærede Minister maa synes meget fantastisk, naar han selv siger, at det er fantastisk; men jeg er vis paa, at den ærede Minister ogsaa vil indrømme, at det i Virkeligheden slet ikke bliver fantastisk, fordi han gjentagne Gange paaftaar det. Det kan være et meget godt, fornuftigt og praktisk udførligt Forslag for Andre, uagtet Ministeren mener, at det er fantastisk. Det var blot denne Forvaring, jeg vilde gjøre, at jeg ikke kan indrømme Ministeren at være en usejlsbarlig Dommer til at stemple det, vi arbeide for, som fantastisk.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, som har havt Ordet to Gange, har nu bedt om Ordet. Forsaavidt Ingen begjærer Afstemning over, at der gives Samtykke til, at han faar det, tør jeg anse dette Samtykke for givet (Opfold). Da Ingen begjærer Afstemning, er Samtykket altsaa givet, og det ærede Medlem har Ordet.

J. M. Wors: Det gjør mig ondt, at jeg stufede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) derved, at jeg ikke indtraadte i den Række af Talere, som jeg oprindeligt havde begjæret Ordet efter; jeg mærkede vel, at da jeg i Fredags under det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), begjærede Ordet, bad det ærede Medlem om Ordet lige umiddelbart efter mig. Men jeg maa tilfsaa, at jeg ikke troede, at det var hans ligefremme Hensigt dermed at svare mig. Hvis jeg havde vidst det, skulde jeg have ladet